

நீதிநூல் வரிசை - 2

ஒளவையார் அருளிய கொன்றை வேந்தன் உரையுடன்

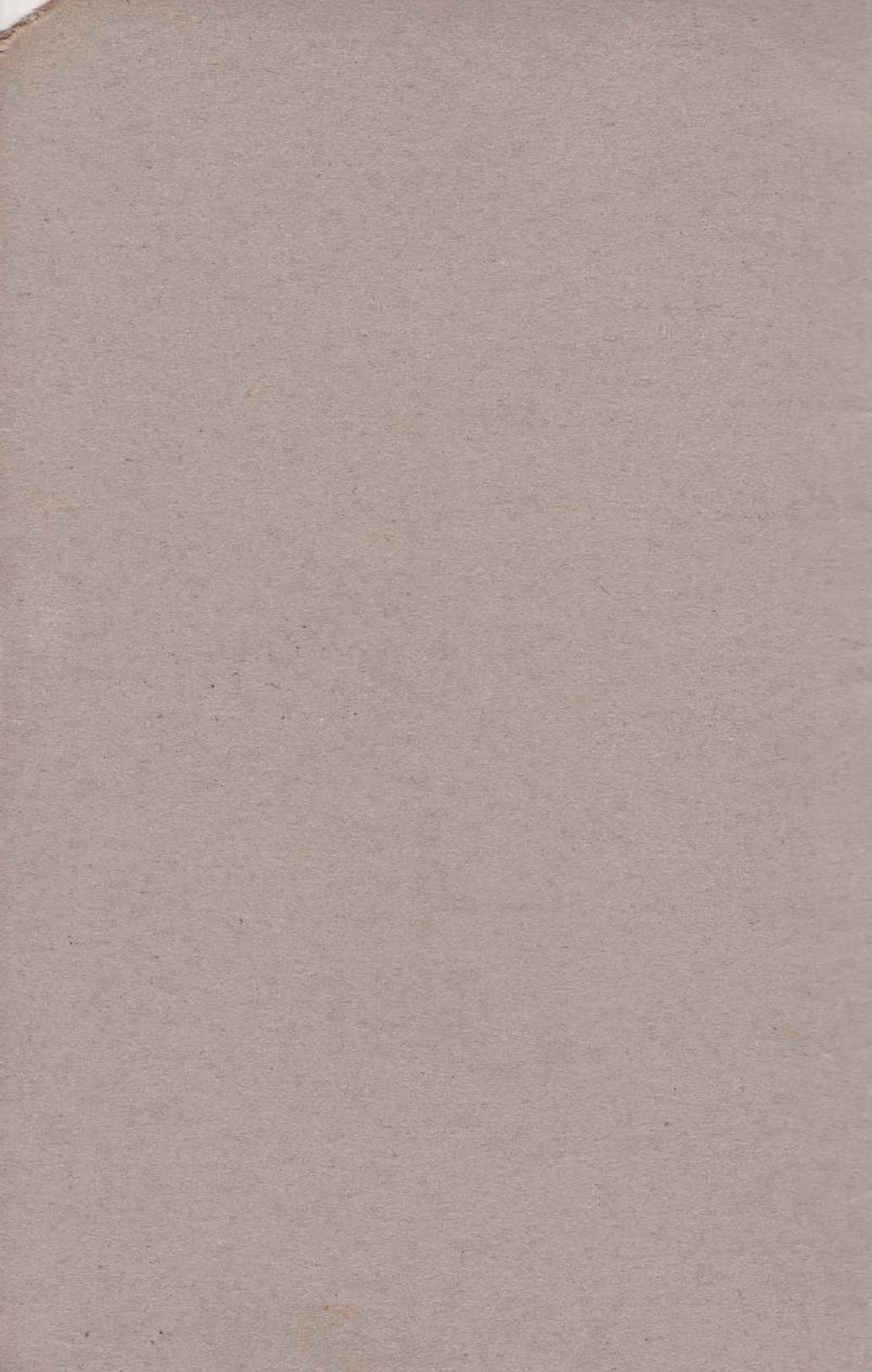

ஆக்கம் : வித்துவான் சி. குமாரசாமி

வெளியீடு :

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

நீதி நூல் வரிசை : 2

ஒளவையார் அருளிய கொன்றை வேந்தன்

உரையுடன்

மண்டலா புத்தக நிலையம்

இல.2, ஆஸ்பத்திர் வீதி,
பஸ் நிலையம் யாழ்ப்பாணம்.

ஆக்கம்:

வித்துவான் சி. குமாரசாமி

வெளியீடு:

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

340, செட்டியார் தெரு

கொழும்பு - 11

தொலைபேசி: 422321

பதிப்புரை

தமிழ்த்தாய் என்று பாராட்டுப் பெற்ற பழம்பெரும் தமிழ்ப் புலவர் ஔவையார் இயற்றிய அறநூல்கள் பற்பல. அவற்றுள் பெரும்பாலானவை சிறுவர் நல்வழி நடக்கக் கூறும் அறிவுரைகள். இவை இனிமையும் எளிமையும் பொருள் ஆழமும் நிறைந்தவை. இக்கருத்துக்கள் சிறுவர் தம் உள்ளங்களில் ஒளிவிளக்காக ஒளிர்ந்து அவர்களது வாழ்க்கை முழுதும் வழிகாட்டியாக அமையும் என்பது தீண்ணம்.

வருங்காலச் செல்வங்களாகிய இக்காலச் சிறுவர் உள்ளங்களில் அறவுணர்வு மேலோங்கி நற்பிரவாகங்களாக வேண்டும் எனும் நோக்கில் ஔவையார் அருளிச் செய்த இக் கொன்றை வேந்தனை நாம் வெளியிட முன்வந்தோம். சிறுவர்கள் நன்கு பயன்படுத்தும் வண்ணம் கொன்றை வேந்தனின் ஒவ்வோர் அறிவுரையும் தெளிவாக விளங்கும் வகையில் கருத்துக்கள் இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பெற்றோர்களும் ஆசிரியப் பெருமக்களும் இப்பணிக்குத் துணை நின்று சிறுவர் அறவழியில் செல்ல உதவுவதோடு மேலும் இதுபோன்ற பணிக்கு எமக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருவீர்களென்று நம்புகின்றோம். இதனை வெளியிடுவதற்குத் தூண்டு கோலாகவிருந்து எளிய உரைநடையில் சிறுவர்களுக்கும் விளங்கும் வண்ணம் கருத்துக்களை எழுதி எம்மை ஊக்குவித்த வித்துவான் சி. குமாரசாமி அவர்களுக்கு முதற்கண் எனது நன்றியினைத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஆர். பி. ஸ்ரீதரசிங்

கொன்றை வேந்தன்

காப்பு

கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியிணை
என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே.

கொன்றை வேந்தன் - கொன்றைப்பூமாலைசைச் சூடிய சிவபெருமானது;
செல்வன் அடி இணை - திருக்குமாரராகிய விநாயகக் கடவுளது இரு
பாதங்களையும்; என்றும் ஏத்தியாம் தொழுவோம் - எப்பொழுதும் போற்றி
யாம் வணங்குவோம்.

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.

தாயும் தந்தையுமே யாம் முதலில் அறிந்து வணங்குதற்குரிய
தெய்வங்களாவர்.

2. ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று.

திருக்கோவிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்வது பெரும்பயன் தரும்.
ஆலயம் - கோயில்; சால - மிக.

3. இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று.

திருமணம் செய்து மனைவியோடு கூடி இல்லத்தின்கண் இருந்து
அறங்களைச் செய்தற்குரிய இல்லறமே சிறந்த அறநெறியாகும். துறவறம்
முதலிய ஏனைய நெறிகள் அத்துணைச் சிறப்புடையன அல்ல.

4. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.

கொடுக்காத உலோபிகளின் செல்வம் கள்வர் போன்ற கொடியவர்களால்
அபகரிக்கப்படும்.

தேட்டம் - தேடிவைத்திருக்கும் செல்வம்.

5. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கு அழகு.

அளவுக்கு அதிகமாக உண்ணாது விடுதல் பெண்களின் உடலழகைப் பேணும் வழியாகும். உண்டி - உணவு.

6. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.

ஊரிலுள்ளார் பலரோடும் பகை கொள்ளும் ஒருவன் குலத்துடன் அழிய நேரிடும்.

7. எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத்தகும்.

கணிதநூலும் இலக்கணநூலும் மக்களுக்கு கண்கள் எனத்தக்கவை.

8. ஏவா மக்கள் மூவாமருந்து.

பெற்றோர்கள் கட்டளையிடாமல் தாமே உணர்ந்து வேண்டிய பணிகளைச் செய்யும் பிள்ளைகள் சாவா மருந்தாகிய அமுதத்துக்கு ஒப்பாவர்.

9. ஐயம் புகிலும் செய்வன செய்.

செய்யப்பட வேண்டிய நல்ல கடமைகளைப் பிச்சை எடுக்கும் நிலைவந்தாலும் தவறாது செய்தல் வேண்டும்.

10. ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத்து இரு.

பெண்ணானவள் கணவனாக ஒருவனை அடைந்து அவனது உள்ளத்தில் இடம் பெற்று வாழ வேண்டும் (ஒருவன் என்பதற்கு இறைவன் என்றும் பொருள் கூறலாம்).

11. ஒதலின் நன்றே வேதியர்க்கு ஒழுக்கம்.

வேதங்களை ஒதி உணர்ந்தவர்களாய் இருப்பதைக் காட்டிலும், நல்லொழுக்கம் உடையவர்களாய் வாழ்வதே அந்தணர்களுக்கு அதிக பெருமை தரும்.

12. ஓளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு அழிவு.

பொறாமை கொண்டு பிறரைப்பற்றித் தவறான வார்த்தைகளைப் பேசுதல் ஒருவனுடைய செல்வத்தை அழித்துவிடும்.

ஓளவியம் - பொறாமை.

13. அஃகமும் காகம் சிக்கெனத் தேடு.

தானியங்களையும் பணத்தையும் வீண்செலவு செய்யாது தேடிக்கொள்.

அஃகம் - தானியம்; சிக்கென - இறுக்கமாக - வீண்செலவு செய்யாது சிக்கனமாக வாழ்ந்து.

14. கற்பு எனப்படுவது சொல் திறம்பாமை.

கணவன் சொல்லைத் தட்டாமல் நடப்பதே கற்பு ஆகும்.

திறம்புதல் - வழுவதல்.

15. காவல் தானே பாவையர்க்கு அழகு.

தமது கற்பைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதே பெண்ணுக்குப் பெருமைதரும் செயலாகும்.

16. கிட்டாது ஆயின் வெட்டென மற.

முயன்றும் எண்ணியதொன்றை அடைய முடியாதுவிடின் அதனை உடனேயே மறந்துவிடு.

17. கீழோர் ஆயினும் தாழ் உரை.

கேட்பவர் உன்னிலும் தாழ்ந்தவரானாலும் பணிவோடு பேசு.

18. குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை.

எல்லோரிடத்திலும் குறைகாண்புகின் அவனை விட்டுச் சுற்றத்தார் அகன்று விடுவர்.

19. கூர் அம்பு ஆயினும் வீரியம் பேசேல்.

கூரிய அறிவு படைத்திருந்தாலும் வீண் பெருமை பேசாதே.

20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்.

தன்னோடு தொடர்பு பூண்டோர் தீய கருமங்களைச் செய்வதை அறிந்தால், அவர்கள் தொடர்பை விலக்கி விடுவதே செய்யத்தக்க செயலாகும்.

21. கேட்டில் உறுதி கூட்டும் உடைமை.

வறுமையுற்ற போதும் மனந்தளராமல் முயற்சிப்பவனிடம் செல்வம் தானே வந்து சேரும்.

22. கைப்பொருள் தன்னில் மெய்ப்பொருள் கல்வி.

ஒருவன் தேடி வைத்திருக்கும் பொருட் செல்வத்திலும் பார்க்க அழிவற்ற உண்மையான செல்வம் கல்விச் செல்வமேயாகும்.

23. கொற்றவன் அறிதல் உற்றிடத்து உதவி.

அரசனோடு அல்லது அரச அதிகாரிகளோடு கொள்ளும் அறிமுகம் நமக்கு ஒரு தீமை சம்பவிக்கும்போது உதவியாக இருக்கும்.

கொற்றவன் - மன்னன்.

24. கோட் செவிக்குறளை காற்றுடன் நெருப்பு.

கோள் செவி - பிறர்மீது கூறப்படும் கோள்களைக் கேட்டுப் பழகிய செவியில்; குறளை - மேலும் ஒருவன் வந்து கூறும் கோளானது; காற்றுடன் நெருப்பு - காற்றுடன் சேர்ந்த தீ வேகமாகப் பரவுவதுபோல் விரைவாகப் பரவும். தீமையும் செய்யும்.

25. கௌவை சொல்லின் எவ்வருக்கும் பகை.

பிறர்மேல் பழிச்சொற்களை ஒருவன் கூறிவருவானாயின் அவன் எல்லோரது பகைக்கும் ஆளாவான்.

கௌவை - பழிச்சொல் - துன்பம்.

26. சந்ததிக்கு அழகு வந்தி செய்யாமை.

குழந்தைப் பேறு இல்லாது போகாது; மக்கட் செல்வம் பெற்று விளங்குதல் சந்ததிக்குச் சிறப்பைத்தரும்.

வந்தி - மலட்டுத்தன்மை.

27. சான்றோர் என்கை ஈன்றோர்க்கு அழகு.

தமது மக்கள் அறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்தவர்கள் எனப் பிறரால் பாராட்டப்படுவது, பெற்றோர்க்குப் பெருஞ் சிறப்பைத் தரும்.

"சுன்ற பொழுதிற் பெரிது உவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்" - திருக்குறள்

28. சிவத்தைப் பேணின் தவத்திற்கு அழகு.

சிவபெருமாளை அன்போடு தியானிப்பது தவம் புரிவோருக்குப் பெரும் பயன் தரும். (சிவம் என்பதற்கு அன்பு எனவும் பொருள் கூறலாம்).

29. சீரைத் தேடின் ஏரைத்தேடு.

சிறப்புப் பெற விரும்பின் பயிர்த்தொழிலை மேற்கொள்.

சீர் - சிறப்பு; ஏர் - கலப்பை.

30. சுற்றத்திற்கு அழகு சூழ இருத்தல்.

சுற்றத்தார் தன்னை என்றும் நெருங்கி இருக்கக் கூடியதாக வாழ்தலே சுற்றம் என்ற சொல்லுக்குப் பொருளாகும்.

சுற்றம் - சுற்றியிருப்போர்

"சுற்றத்தால் சுற்றப்பட்ட ஒழுகல் செல்வம்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்" - திருக்குறள்.

(சுற்றத்தார் அதிக தூரத்தில் அன்றி நெருங்கி வாழ்தல் சிறப்பு.)

31. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.

சூதாட்டமும் பெரியோருடன் வீண் தர்க்கம் செய்வதும் துன்பத்தைக் கொண்டு வரும்.

32. செய்தவம் மறந்தால் கைதவம் மாளும்.

ஒருவன் தவமாகப் பேணித் தான் செய்யும் பணியில் தவறுவானானால் கைப்பொருளையும் இழக்க நேரிடும்.

செய்தவம் மறந்தால் கைதவம் ஆளும்.

செய்யும் தவத்தை மறந்தால் பொய்ம்மை அவனை ஆட்கொள்ளும்.

கைதவம் - கைப்பொருள், பொய்ம்மை.

33. சேமம் புகினும் சாமத்து உறங்கு.

சேமம் புகினும் - பாதுகாப்புக் கடமையில் ஈடுபட்டாலும்; சாமத்து உறங்கு - ஒரு சாம நேரமாவது தூங்குதல் வேண்டும். (உறங்காது கண்விழித்தால் உடல் நலம் கெடும்).

34. சை ஒத்து இருந்தால் ஐயம் இட்டு உண்.

வருவாய் குறைவின்றி இருக்கும்போது ஏழைகளுக்கும் கொடுத்து நீயும் அனுபவி.

35. சொக்கர் என்பவர் அத்தம் பெறுவர்

சொக்கர் என்பவர் - பொன்படைத்தோர் எனப்படுவோர்; அத்தம்

பெறுவர் - அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்றனுள் ஏனையவாகிய அறத்தையும் இன்பத்தையும் (அப்பொன்னின் உதவியால்) பெறுவர்.

சொக்கம் - பொன் - (சொக்கத் தங்கம் என்பது காண்க) அத்தம் - பொருள்.

36. சோம்பர் என்பவர் தேம்பித் திரிவர்.

சோம்பேறிகளாய் உள்ளோர் வருந்தி அலைவர்.

37. தந்தை சொல்லிக்க மந்திரம் இல்லை.

தந்தை கூறிய சொல்லைப் பேணுதல், மந்திரங்கள் தரும் பயனிலும் கூடிய பயனைத் தரும். (தந்தையின் அறிவுரையைத் தட்டாதே).

38. தாயில் சிறந்தொரு கோயிலும் இல்லை.

கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்திலும் பார்க்கக் கண்கண்ட தெய்வமாகிய தாயே சிறந்த தெய்வமாவாள். (தாயை வழிபடு).

39. திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு.

திரைகளோடு கூடிய கடலைக் கடந்து வேறு நாடு சென்றேனும் பொருளைச் சம்பாதிக்க வேண்டும்.

40. தீராக் கோபம் போராய் முடியும்.

அடங்காத கோபம் பெருஞ் சண்டைகளைக் கொண்டுவரும்; அழிவு தரும்.

41. துடியாப் பெண்டிர் மடியில் நெருப்பு.

கணவனுக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இல்லாத மனைவி மடியிலே கட்டிக் கொண்ட நெருப்புக்குச் சமமாவாள்.

42. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்.

கணவனின் குறைபாடுகளைப் பிறரிடம் எடுத்துரைக்கும் மனைவி யமனுக்குச் சமமாவாள். கூற்று - யமன்

43. தெய்வம் சீறில் கைதவம் மாளும்.

தெய்வத்தின் கோபத்துக்கு ஒருவன் ஆளானால் அவன் செய்திருந்த தவமும் அழிந்துபடும்.

44. தேடாது அழிக்கின் பாடா முடியும்.

பொருளைச் சம்பாதிக்காது கையில் உள்ள பொருளை ஒருவன் செலவிடுவானேயானால் ஈற்றில் வருந்த நேரிடும். "குந்தித் தின்றால் குன்றும் மாளும்" பாடு - வருத்தம்.

45. தையும் மாசியும் வை அகத்து உறங்கு.

தையும் மாசியும் கடும்பனிக்காலமாதலின் அக்காலத்தில் வைக்கோலால் வேய்ந்த வீட்டில் நித்திரை செய்தல் நன்று.

வை - வைக்கோல்; அகம் - வீடு.

46. தொழுது ஊண் சுவையின் உழுது ஊண் இனிது.

ஒருவருக்குக் கீழ்ப்பட்டுப் பணிபுரிந்து வரும் வருமானத்தில் பெறும் உணவினும்; உழவுத் தொழில் புரிந்து பெறும் உணவு இனியதாகும்.

47. தோழனோடும் ஏழைமை பேசேல்.

நண்பனோடு கூடப் பயன்ற வார்த்தைகளைப் பேசாதே. (நண்பனுக்கும் உன்னுடைய வறுமை நிலையை எடுத்துக் கூறாதே என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்).

48. நல்லிணக்கம் அல்லது அல்லல் படுத்தும்.

கூடாத நட்புத் தொல்லைகளைத் தரும்.

49. நாடெங்கும் வாழக் கேடு ஒன்றும் இல்லை.

நாட்டுமக்கள் யாவரும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வார்களேயானால் கேடு என்பது எவர்க்கும் இல்லையாகும்.

50. நிற்கக் கற்றல் சொல் திறம்பாமை.

சொன்ன சொல் தவறாமை, கற்றவண்ணம் ஒழுகுதலில் மிக உயர்ந்த பண்பாகும். திறம்புதல் - வழுவதல், தவறுதல்.

51. நீரகம் பொருந்திய ஊர் அகத்து இரு.

நீர்வளம் கொண்ட ஊரிலே வாழ்.

52. நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணி. 00

மிகச் சிறிய செயலேயாயினும் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்தே அதனைச் செய்பதே துணிதல் வேண்டும்.

53. நூல் முறை தெரிந்து சீலத்து ஒழுகு.

நீதி நூல்கள் கூறும் நல்ல நெறிகளைக் கற்றறிந்து ஒழுக்கத்துடன் வாழ்க.

54. நெஞ்சை ஒளித்து ஒரு வஞ்சகம் இல்லை.

மனச்சாட்சிக்குத் தெரியாது எந்த வஞ்சகமும் செய்யமுடியாது.

55. நேரா நோன்பு சீர் ஆகாது.

மனத்தோடு பொருந்தாத விரதங்கள் நற்பலனைத் தரமாட்டா.
நேர்தல் - பொருந்துதல்.

56. நைபவர் எனினும் நொய்ய உரையேல்.

(கேட்பவர் எதிர்த்து உரையாடாது) வருந்துபவரே ஆயினும், அவருடைய உள்ளத்தைப் புண்படுத்தக் கூடிய வார்த்தைகளைக் கூறாதே.
நைதல் - வருந்துதல்; நொய்ய - அற்ப வார்த்தைகள்.

57. நொய்பவர் என்பவர் வெய்யவர் ஆவர்.

இளகிய மென்மையான மனத்தையுடையவர்கள் எல்லோராலும் விரும்பப்படத் தக்கவர்கள் ஆவர்.

நொய்மை - மென்மை; வெய்தல் - விரும்புதல்.

58. நோன்பு என்பதுவே கொன்று தின்னாமை.

உயிர்களைக் கொன்று தின்னாது இருப்பதுவே தலை சிறந்த விரதமாகும்.

59. பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும்.

ஒருவன் உற்பத்தி செய்யும் பயிரின் விளைவு அவனது நல்வினைப் பயனின் அளவைக் காட்டிவிடும்.

60. பாலோடு ஆயினும் காலம் அறிந்து உண்.

பாற்சோறே ஆனாலும் உரிய வேளையிலேயே உணவை உட்கொள்ளுதல் வேண்டும். (காலந்தவறி உண்ணாதே).

61. பிறன் மனை புகாமை அறன் எனத்தகும்.

அயலான் மனைவியைச் சேர எண்ணி அவனுடைய இல்லத்திற்குச் செல்லாதிருப்பது சிறந்த அறமாகும்.

62. பீரம் பேணில் பாரந்தாங்கும்.

தாய்ப்பால் குடித்து வளர்ந்தவன் (உடல்வலு பெறுவான் ஆதலின்) எந்தப் பாரத்தையும் தூக்க வல்லவனாவான். பீரம் - முலைப்பால்.

63. புலையும் கொலையும் களவுந் தவிர்.

புலால் உணவு உண்பதையும், உயிர்களைக் கொல்வதையும், திருடுவதையும் செய்யாதே.

64. பூரியோர்க்கு இல்லை சீரிய ஒழுக்கம்.

கீழ் மக்களிடம் நல்லொழுக்கம் இல்லையாகும்.

பூரியோர் - தீயவர்கள்; சீரிய - சிறந்த.

65. பெற்றோர்க்கு இல்லை சுற்றமும் சினமும்.

(ஞானமுதிர்ச்சி) பெற்ற துறவிகள் (பற்ற அறுத்தவர்கள் ஆதலின்) சுற்றம் என எவரையும் நினையார். கோபமும் கொள்ளார்.

66. பேதைமை என்பது மாதர்க்கு அணிகலம்.

அறிந்தம் அறியார் போல் அடங்கியிருக்கும் 'மடம்' என்னும் குணம், பெண்களுக்குச் சிறப்புத்தரும் அணிகலம் ஆகும்.

67. பையச் சென்றால் வையம் தாங்கும்.

எதையும் அவசரப்படாது அமைதியாகச் செய்வரை உலகத்தவர் மதிப்பர்.
வையம் - பூமி - பூமியில் உள்ளோர்.

68. பொல்லாங்கு என்பவை எல்லாம் தவிர்.

தீமை என்று கருதப்படும் செயல்கள் யாவற்றையும் நீக்கிவிடு.

69. போனகம் என்பது தான் உழந்து உண்டல்.

தான் வருந்திப் பாடுபட்டு உழைத்து உண்ணும் உணவே உண்மையான உணவாகும்.

போனகம் - போசனம் - உணவு; உழத்தல் - வருந்துதல்.

70. மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடு உண்.

(உண்ணுவதற்குக் கிடைத்தது பெறுதற்கு அரிய) அமுதமே ஆனாலும் பங்கிட்டு விருந்தினர்க்கும் கொடுத்து உண்.

மருந்து - சாவாமருந்து - அமுதம்.

71. மாரி அல்லது காரியம் இல்லை.

மழை பெய்யாது விடுமாயின் உலகில் எந்தக் காரியமும் நடைபெறமாட்டாது.

72. மின்னுக்கு எல்லாம் பின்னுக்கு மழை.

மின்னல்கள் தோன்றுவது மழைவரப் போவதற்கு அறிகுறியாகும்.

73. மீகாமன் இல்லா மரக்கலம் ஓடாது.

கப்பல் ஓட்டி இல்லாவிட்டால் கப்பல் ஓடமாட்டாது. (அதுபோன்று உலக நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றையும் இறைவனே நடத்துகின்றான். 'அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது')

மீ - மேலிடம்; மீகாமன் - கப்பல் தலைவன்.

மரக்கலம் - கப்பல்.

74. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்.

காலையில் நாம் ஒருவருக்குத் தீமையோ நன்மையோ செய்தால் அதற்கான தீமையோ நன்மையோ மாலையில் நம்மை வந்தடையும்.

75. மூத்தோர் சொல்லும் வார்த்தை அமிர்தம்.

அறிவால் முதிர்ந்த பெரியோர் கூறும் அறிவுரைகள் அமுதம் போல நம்மைக் காப்பாற்றும்.

76. மெத்தையில் படுத்தல் நித்திரைக்கு அழகு.

பஞ்சு மெத்தையில் படுத்தால் சுகமாக நித்திரை கொள்ளலாம்.

77. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது.

உழவுத் தொழிலால் ஈட்டும் செல்வம் மிக உயர்ந்ததாகும். மேழி - கலப்பை, கோழைபடுதல் - கேவலமாகக் கருதப்படுதல்.

78. மைவிழியார்தம் மனை அகன்று ஒழுகு.

கண்ணுக்கு மைதீட்டிக் காமவலை வீசும் தாசிகளது வீட்டை அடையாதே. (ஒழுக்கமாக வாழ்).

79. மொழிவது மறுக்கின் அழிவது கருமம்.

பெரியோர் கூறும் அறிவுரைகளைக் கேட்டு நடவாதுவிடின் அழிவடைவது நிச்சயமாகும்.

80. மோனம் என்பது ஞானவரம்பு.

மௌன நிலையில் தியானம் செய்வதே ஞான நிலையின் உச்ச எல்லையாகும்.

“சும்மா இரு சொல் அற”

- சுந்தர் அநுபூதி

மோனம் - மௌனம் - பேசாதிருத்தல்.

81. வளவன் ஆயினும் அளவறிந்து அளித்து உண்.

அரசனே ஆனாலும் தன்னிடமுள்ள பொருளின் அளவை அறிந்து அதற்கமையவே ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துத் தானும் அனுபவிக்க வேண்டும். (அன்றேல் பொருளின்றி வருந்த நேரிடும்).

‘வளவன் ஆயினும் அளவறிந்து அழித்து உண்’ எனவும் பாட பேதம் உண்டு. அழித்து உண் என்பதற்குச் செலவிட்டு வாழ் எனப்பொருள் கூறலாம்.

82. வானம் சுருங்கில் தானம் சுருங்கும்.

மழை குறைந்து விடுமாயின் உலகில் தான தருமங்களும் குறைந்து விடும்.
வானம் - மழை; தானம் - கொடை.

83. விருந்து இல்லோர்க்கு இல்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்.

விருந்தினரை உபசரிக்காதவர் இல்லறத்திற்கு உரிய ஒழுக்கம் அற்றவர் ஆவர்.

84. வீரன் கேண்மை கூர் அம்பாகும்.

உடல்வலு, உளவலு படைத்தவனுடன் கொள்ளும் நட்பானது கூரிய அம்பு போன்று பகைவரை அழிக்கும்.

கேண்மை - நட்பு.

85. உரவோர் என்கை இரவாது இருத்தல்.

எத்தகைய கொடிய வறுமை வந்தபோதும் பிறரிடம் இரந்து செல்லாது வாழ்பவரே மனத்திண்மை படைத்தவராவர்.

உரம் - வலிமை.

86. ஊக்கம் உடைமை ஆக்கத்திற்கு அழகு.

ஊக்கத்துடன் உழைப்பவனிடம் செல்வம் சிறந்து விளங்கும்.

87. வெள்ளைக்கு இல்லை கள்ளச் சிந்தை.

தூய்மையான உள்ளம் உடையவர்களுடைய மனத்தில் கபட எண்ணம் தோற்றாது.

வெள்ளை - தூய்மை.

88. வேந்தன் சீறின் ஆம்துணை இல்லை.

அரசனுடைய கோபத்துக்கு ஆளானவரைக் காப்பாற்ற எவரும் துணை செல்லார்.

89. வையம் தோறும் தெய்வம் தொழு.

எந்தத் தேசத்திற்குச் சென்றாலும் மறவாமல் கடவுளை வணங்கு.

வையம் - பூமி - தேசம்.

இவ்வடி 'வைகல் தோறும் தெய்வந் தொழு' என்றே இருத்தல் வேண்டும். காலையில் எழுந்து கடவுளைத்துதி என்பது பொருள்.

வைகல் - வைகறை - அதிகாலை.

90. ஒத்த இடத்து நித்திரை கொள்.

குன்று குழி இல்லாத சமமான இடத்தில் நித்திரை செய்வது உடலுக்குக் கூடிய ஆறுதல் தரும்.

91. ஒதாதார்க்கு இல்லை உணர்வொடு ஒழுக்கம்.

அறிவு நூல்களைக் கல்லாதவர் நல்லறிவு பெறார். ஆதலின் கற்றவண்ணம் ஒழுக்கவும் மாட்டார்.

